

POLIZAĆ (2) *vb pf*

prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg poliże (1). ◇ con 3 sg f by polizała (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. *Pociągnąć po czymś językiem, spróbować czegoś [czego] (1) :* kaźdych zioł iadowitych Koza pożywa/ ale gdyby polizała miodu/ thedy vmiera. *FalZioł* IV 5d.

2. *Wyjeść, pożreć lizaniem; przen [co] (1) :*

W porównaniu (1): Y rzekł Moów do ftárcow Midyáńfkich Teras tá zgráia poliże [*Nunc lambet congregatio*] wŕzytko co około nas/ iáko byk liże trawę polną *BudBib Num* 22/3.

Formacje współrdzenne cf LIZAĆ.

EB